

Salut!

Un relat de: [Marta Palomeras Ferran](#)

Nang-nang. Hi havien posat tot el que tenien: estudis, ambició i pocs escrúpols. Van empassar-se l'últim raïm i van fer topar les copes respectives. Faltaven deu anys perquè el desig es complís. El diari ARA romania en algun racó de la sala, ells se sabien la notícia de memòria: Biomedicina. Manipulació de l'ADN humà. El 2017 ha sigut l'any en què s'han modificat amb èxit per primer cop gens embrions humans (...). Aquest resultat és un èxit de l'enginyeria genètica que intensificarà el debat ètic sobre la possibilitat de dissenyar nadons amb certs trets determinats (...).

Nang-nang. Ens creiem grans i som ben poca cosa. Fa deu anys que el desig d'aquells dos científics es va complir. Jo ja sóc un fetus intervingut i el pare i la mare m'acaronen mentre s'empassen l'últim raïm i fan topar les copes respectives. Una càmera immortalitza el moment que demà serà portada al diari. Ells també hi han posat tot el que tenen: Calers, ambició i pocs escrúpols.

Quan s'acaba un any és per començar-ne un altre, igual que l'espuma d'una onada dona pas noves alenades d'aigua. La vida és un fer constant entre la vida i la mort. Els batecs del cor tan sols comprenen breus silencis i tot es mou a una velocitat extrema que es fa imperceptible mentre les tradicions es mantenen. Des d'aquí puc percebre el futur i veig una fama aclaparadora, permanent. Flaixos que m'enlluernen i preguntes que em persegueixen. M'espera una vida llarga, amb un cos d'atleta que m'obsequia amb trofeus i una ment privilegiada que es decep de forma constant per tanta estupidesa humana. Un model de perfecció i de fortalesa que no em compensa. No m'agrada aquest futur. No sortiré. Al final de l'embaràs -que aquí dins s'hi està molt a gust-, deixaré de viure. Encara que això us decebi i que suposi un fracàs general. El meu cas tornarà a ser portada als diaris i podeu estar ben tranquils, que resistiré el pas del temps i em mantindré per la posteritat amb el màxim vigor. Salut!